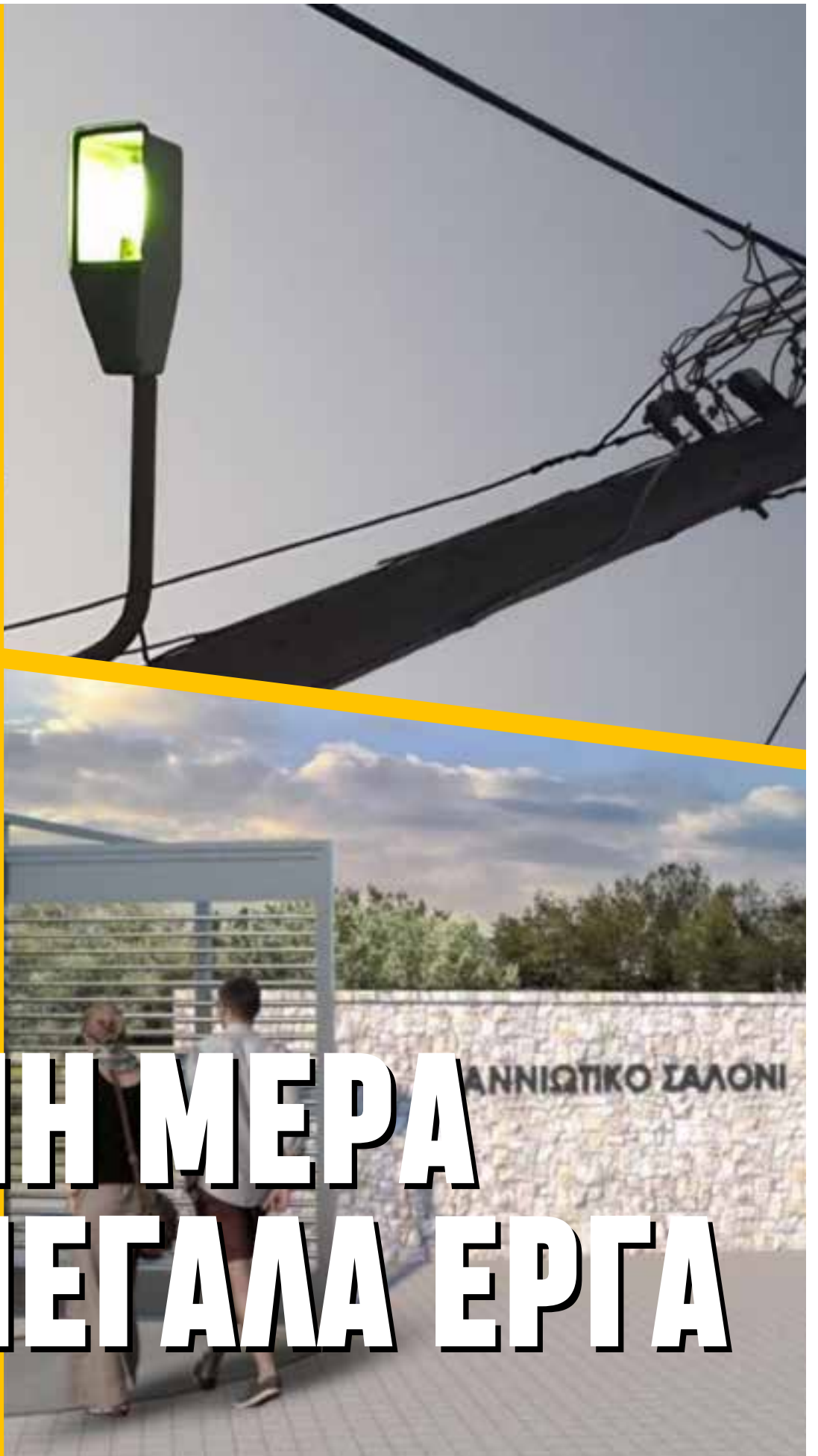

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #272

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Το Καλπάκι που «δεν υπήρχε» μέχρι το 1961

ΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ, έδρα του Δήμου Πωγωνίου σήμερα, έχει μια από τις πιο ιδιαίτερες ιστορίες των οικισμών στα Γιάννενα. Καταρχάς, είναι και... δεν είναι παλιό. Ως συγκροτημένος οικισμός δεν έχει συμπληρώσει καλά καλά έναν αιώνα διοικητικής ύπαρξης. Δεύτερον, το όνομά του ως οικισμός, αργεί πολύ να εμφανιστεί στις απογραφές πληθυσμού.

<https://typos-i.gr/article/kalpaki-poy-den-yphrxe-mexri-1972>

2 Γιατί πρέπει να παραμείνουν αυτόνομα τα νομικά πρόσωπα

ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ πρόσωπα του Δήμου Ιωαννιτών, ειδικά το Πνευματικό Κέντρο και ο ΟΚΠΑΠΑ, πρέπει να διατηρήσουν την αυτονομία τους. Όχι το σημερινό καθεστώς λειτουργίας –το οποίο θα πρέπει να βελτιωθεί δραστικά σε πολλούς τομείς-, αλλά την αυτονομία τους.

<https://typos-i.gr/article/giati-prepei-na-parameinoyn-aytonoma-ta-nomika-proswpa>

3 Γιάννενα: Η πολιτιστική ατζέντα της εβδομάδας

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ατζέντα της εβδομάδας (29 Οκτωβρίου-5 Νοεμβρίου) στα Γιάννενα, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις που έχουν γίνει μέχρι στιγμής <https://typos-i.gr/article/giannena-h-politistikh-atzenta-ths-ebdomadas-29-oktwbrioy-5-noembrioy>

4 Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων: Τρία νέα τμήματα που δεν θα λειτουργήσουν ποτέ

<https://typos-i.gr/article/panepisthmio-iwanninwn-tria-nea-tmhmata-poy-den-8a-leitoyrghsoyn-pote>

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούνε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν**

πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάσουν πρώτα, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου** «Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι».

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

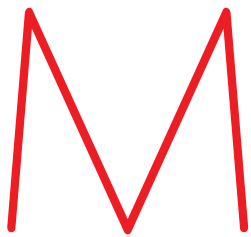
Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal

Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: [paypal.me/sxhma](https://www.paypal.com/xxh/ua/webcollect/initiate?country=GR&currency=EUR&source=me/sxhma)

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

Τρία μεγάλα έργα, τρεις προκλήσεις

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Με το «καλημέρα» στο Δημαρχείο, η νέα δημοτική αρχή Ιωαννίνων θα κληθεί να διαχειριστεί τρία μεγάλα έργα, τα οποία έχουν μικρά ή μεγάλα «αγκάθια»: Ανάπλαση πάρκου Πυρσινέλλα, ανακατασκευή του κτιρίου του παλιού Πανεπιστημίου, στην οδό Δομπόλη, και αναβάθμιση του οδοφωτισμού με led. Ο προϋπολογισμός και των τριών έργων φτάνει τα 40 εκατ. ευρώ. Και τα τρία έργα είναι κρίσιμα για την πόλη των Ιωαννίνων, σε διαφορετικό επίπεδο το καθένα.

LED

Στις 31 Μαΐου του 2023, μετά από μια τριετία παρασκηνίου και έντονου πολιτικού προσκηνίου, ο Δήμος Ιωαννιτών και οι εκπρόσωποι της ένωσης εταιριών ΤΕΡΝΑ-Fotagonled υπέγραψαν τη σύμβαση για την παροχή υπηρεσιών αναβάθμισης του οδοφωτισμού (για τα led).

Το κόστος της σύμβασης ανέρχεται σε 18.997.000 ευρώ (με ΦΠΑ) –η ένωση εταιριών (ποσοστό συμμετοχής 50% για την καθεμία) είχε δώσει έκπτωση μόλις 1%. Με την υπογραφή της σύμβασης, δεσμεύονται τα ανταποδοτικά τέλη του Δήμου Ιωαννιτών για 12 χρόνια. Το έργο

προβλέπει την τοποθέτηση 17.624 τηλε-διαχειριζόμενων φωτιστικών Led.

«Μετά την υπογραφή της σύμβασης βρισκόμαστε στην εκκίνηση για την υλοποίηση μιας πολύ σημαντικής παρέμβασης με πολλαπλά οφέλη. Σε λίγους μήνες το έργο θα είναι ολοκληρωμένο» δήλωνε τότε ο δήμαρχος Ιωαννίνων Δημήτρης Παπαγεωργίου.

Από την πρώτη στιγμή, το έργο αυτό με τη μορφή Σύμβασης Ενεργειακής Απόδοσης είχε προκαλέσει την αντίδραση παρατάξεων της αντιπολίτευσης κι άλλων φορέων, χωρίς η δημοτική αρχή (και η περιφερειακή αρχή) να συμμεριστεί οποιονδήποτε

προβληματισμό και τις ενστάσεις που έχουν κατατεθεί και οι οποίες υποστηρίζουν ότι πρόκειται για μια σύμβαση που δεν συμφέρει τον Δήμο Ιωαννιτών.

Σε ποιο στάδιο υλοποίησης βρίσκεται σήμερα η υλοποίηση της σύμβασης, τέσσερις μήνες μετά την υπογραφή της; Μέχρι στιγμής, δεν έχει ανακοινωθεί κάτι Αναμένονται νεότερα. Όπως αναμένονται με ενδιαφέρον ποιες θα είναι οι ενέργειες της νέας δημοτικής αρχής του Θωμά Μπέγκα. Αν για παράδειγμα θα επιδιώξει επαναδιαπραγμάτευση της σύμβασης με την ανάδοχο εταιρία, εφόσον κάτι τέτοιο είναι εφικτό.

ΠΑΛΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ:

Στις 10 Μαΐου του 2023, έπεσαν οι υπογραφές στη σύμβαση για την ανακατασκευή του κτιρίου του παλιού Πανεπιστημίου και τη μετατροπή του σε διοικητικό κέντρο, δηλαδή σε Δημαρχείο. Συν μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, όπως είχε ανακοινωθεί θα αξιοποιηθεί σε συνεργασία και με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Το κόστος της σύμβασης για το έργο αυτό που υλοποιείται με το σύστημα «μελέτη-κατασκευή», ανέρχεται σε 12,48 εκατ. ευρώ, με την ανάδοχο εταιρία (Ν. & Κ. Γκολιόπουλος Α.Τ.Ε.) να δίνει έκπτωση μόλις 0,11%.

Κατά την προεκλογική περίοδο, στην πρόσοψη του κτιρίου επί της οδού Δομπόλη τοποθετήθηκε ένα μεγάλο πανό με την ταυτότητα του έργου. Μετά την υπογραφή της σύμβασης, το επόμενο βήμα ήταν η υλοποίηση των απαραίτητων μελετών –σε θεωρητικό επίπεδο τουλάχιστον.

Το μεγάλο «αγκάθι» όμως είναι η χρηματοδότηση η οποία δεν υπάρχει. Τον Μάιο, ο δήμαρχος κ. Παπαγεωργίου είχε δηλώσει: «Είμαστε πεπεισμένοι ότι το αμέσως επόμενο διάστημα το έργο θα ενταχθεί στο ΕΣΠΑ και τα επόμενα χρόνια το σημερινό ερείπιο θα είναι ένα κτίριο-κόσμημα που θα μας κάνει όλους περήφανους».

Το «αμέσως επόμενο διάστημα» πέρασε, και το έργο δεν εντάχθηκε σε ΕΣΠΑ. Το έργο είχε ενταχθεί στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με απόφαση του υπουργείου Ανάπτυξης το καλοκαίρι του 2022, χωρίς όμως εγγεγραμμένη πίστωση. Με την υποσημείωση

της ωρίμανσης των διαδικασιών για ένταξη σε συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα. Τον Μάρτιο του 2023, ο περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέκος Καχριμάνης ήρθε να δώσει χείρα βοηθείας στη δημοτική αρχή Ιωαννίνων προκειμένου να γίνει εφικτή η υπογραφή της σύμβασης: Προχώρησε στην εγγραφή πίστωσης 12,5 εκατ. ευρώ στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της Περιφέρειας Ηπείρου.

Ωστόσο, το ερώτημα που προκύπτει, είναι αν η Περιφέρεια Ηπείρου διαθέτει πραγματικά την πίστωση αυτή, σε περίπτωση που δεν προχωρήσουν οι διαδικασίες ένταξης του έργου στο ΕΣΠΑ...

Η εξασφάλιση πραγματικής χρηματοδότησης αποτελεί λοιπόν μια κάθε άλλο παρά μικρή πρόκληση για τη νέα δημοτική αρχή. Και μάλιστα για ένα έργο, για το οποίο είχε αρκετές ενστάσεις.

Κατά την προεκλογική περίοδο, ο νέος δήμαρχος Θωμάς Μπέγκας μίλησε για «επαναπροσδιορισμό της αναλογίας χρήσεων στην εγκεκριμένη μελέτη για την του παλιού Πανεπιστημίου στη Δομπόλη και εμπλουτισμό του κτιριολογικού προγράμματος με χρήσεις πολιτισμού (εκθέσεις, συνεργασίες με μουσεία, συμμετοχή τοπικών συλλόγων), για διάχυση του κυκλοφοριακού φόρτου, επέκταση της λειτουργίας του εκτός ωραρίου γραφείων και μετατροπή του σε νέο ζωντανό αστικό τοπόσημο». Οπότε, κι εδώ αναμένονται ποιες θα είναι οι πρώτες ενέργειες επί του θέματος από τη νέα δημοτική αρχή.

ΠΑΡΚΟ ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ:

Η σύμβαση για την ανάπλαση του πάρκου Πυρσινέλλα, με αρχικό προϋπολογισμό 8 εκατ. ευρώ, δεν έχει υπογραφεί ακόμα –αναμένεται το πράσινο φως από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Μέχρι στιγμής έχει υπογραφεί μια μικρότερη σύμβαση που αφορά τις έξυπνες εφαρμογές (με 700.000 ευρώ).

Το έργο για την ανάπλαση του πάρκου, σε αντίθεση με την αποκατάσταση του παλιού Πανεπιστημίου, έχει εξασφαλισμένη χρηματοδότηση από το Ταμείο Ανάκαμψης της Ε.Ε.

Η νέα δημοτική αρχή θα κληθεί επί της ουσίας να υλοποιήσει αυτό το έργο, με την προσδοκία ότι θα γίνει ένας λειτουργικός και «ζωντανός» προορισμός για τους κατοίκους. Θα βρεθεί επίσης ενώπιον της πρόκλησης αξιοποίησης και λειτουργίας του κεντρικού κτιρίου ως εστιατόριο-καφέ.

**Οι «25+1
ρετρό
ιστορίες»**

**ΚΑΙ
«Οι 'αποστάτες'
τα ρέντζελα
και οι δήμαρχοι»**

**Οι δύο
εκδόσεις
του Τύπου
Ιωαννίνων
και της
ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ
στα βιβλιοπωλεία
των Ιωαννίνων**

Δόλιανη: Και ενδιάμεσα... «Νέο Αμαρούσιο»

Η Δόλιανη είναι ένα ορεινό χωριό στις πλαγιές της Πίνδου, στο Ανατολικό Ζαγόρι, σε υψόμετρο 920 μ.

«Κείται δε εις τους πρόποδας μικρού βουνού καταφύτου εξ ιερών δρυών ένθα πηγάζουσι τρεις κατάψυχροι και ωραίοι ρύακες διαιρούντες την κωμόπολιν ταύτην εις τέσσαρας συνοικίας ενουμένας δι' εξ γεφυρών και αρδεύοντες ένθεν και ένθεν τα αειθαλή κηπάρια...»: Με αυτόν τον τρόπο περιγράφει το χωριό, κατά τον 19ο αιώνα, ο λόγιος Ιωάννης Λαμπρίδης.

Ο Λαμπρίδης εξηγεί το όνομα του χωριού ως «τόπο φαραγγώδη». Άλλοι ερευνητές αποδίδουν τη σημασία της «κατωφέρειας». Ο γλωσσολόγος Κώστας Ευ. Οικονόμου στο βιβλίο του «Τα οικωνύμια του Νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική Εξέταση» αναφέρει ότι ο Vasmer (ρωσογερμανός γλωσσολόγος που ασχολήθηκε με τα σλαβικά τοπωνύμια στην Ελλάδα) επισημαίνει πως η Δόλιανη, στα σλαβικά, σημαίνει «κάτοικος της κοιλάδας». Ο Οικονόμου επεξηγεί ότι με το δεδομένο ότι το

χωριό βρίσκεται μέσα σε χαράδρα, η σλαβική λέξη *dolb* χρησιμοποιείται με την αρχική της σημασία: «χαράδρα», δικαιολογώντας έτσι και την περιγραφή του Λαμπρίδη.

Ο Λαμπρίδης είναι αυτός επίσης που τοποθετεί την ίδρυση του χωριού κατά τον 17ο αιώνα, μετά την καταστροφή του χωριού Δελγίνα. Μια ενδιαφέρουσα μετονομασία της Δόλιανης, είχε γίνει το 1955. Επί περίπου 30 χρόνια, το χωριό είχε το όνομα «Νέο Αμαρούσιο».

Ο ερευνητής Στέφανος Μπέττης αναφέρει ότι οι χωριανοί το μετονόμασαν σε Νέον Αμαρούσιον «εξαιτίας της υιοθεσίας του από το Αμαρούσιον (το Μαρούσι) της Αττικής. Γλήγορα όμως μετάνοισαν και του ξανάδωσαν το παλιό παραδοσιακό του όνομα (Δόλιανη)». Η επιστροφή της Δόλιανης έγινε το 1984. Το 1991, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η Δόλιανη αναφέρεται ως Δολιανή.

Το 1943, το χωριό πυρπολήθηκε από τους γερμανούς ναζί. Από την πυρπόληση, γλίτωσε μεταξύ άλλων η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου (1791).

Ο Λαμπρίδης εξηγεί το όνομα του χωριού ως «τόπο φαραγγώδη». Άλλοι ερευνητές αποδίδουν τη σημασία της «κατωφέρειας».

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΤΑΞΙΔΙΑ

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣΟΝ «ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ»

Γλασκώβη, μέρος 2ο / τα αξιοθέατα

Ένα ταξίδι δεν είναι απλώς μια μετάβαση. Είναι γνωριμία με τόπους και ανθρώπους, είναι ιδέες, είναι εμπειρίες, είναι εικόνες και εντυπώσεις, είναι έμπνευση. Κάθε ταξίδι συνδέεται με μια πλούσια θεματολογία: από την τουριστική βιομηχανία μέχρι τις συγκοινωνίες, από τη γεωγραφία μέχρι την ιστορία, από τη λογοτεχνία μέχρι την τέχνη και από την οικονομική και κοινωνική οργάνωση μέχρι την οικολογία.

Στο πλαίσιο συνεργασίας του με τον «Τύπο Ιωαννίνων», ο Γιάννης Παπα-

δημητρίου, δικηγόρος και ένας άνθρωπος με μεγάλη διαδρομή στην πολιτική ζωή του τόπου και στα κινήματα, γράφει «για τα δικά μας ταξίδια», για περισσότερο ή λιγότερο γνωστούς προορισμούς, για τόπους που έχει επισκεφθεί ή σκοπεύει να επισκεφθεί. Και πάντα με την ιδιαίτερη αυτή ματιά του, που βάζει στο επίκεντρο τον ταξιδιώτη και όχι τον τουρίστα. Προορισμός αυτής της εβδομάδας, η Γλασκώβη της Σκωτίας (μέρος 2ο)

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΖΟΡΤΖ

[ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ]

Το προηγούμενο κείμενο αφιερώθηκε στην πολιτική, κοινωνική και ποδοσφαιρική ιστορία της Γλασκώβης. Σήμερα προτείνω ένα, χωρίς αξιολογική σειρά, top 10 για τον επισκέπτη.

1 Το κέντρο της πόλης, βορείως του Κλάιντ, καταλαμβάνει η πλατεία Τζορτζ, η ομορφότερη της Βρετανίας κατά τον ειδήμονα του ταξιδιού Μπιλ Μπράισον. Στην ανατολική της πλευρά δεσπόζει το Δημαρχείο του 1888, χτισμένο σε ρυθμό ιταλικής Αναγέννησης, και στο κέντρο της φιλοξενούνται αγάλματα μορφών της σκωτσέζικης ιστορίας.

Στην πιο περίοπτη θέση, πάνω σε μια κολόνα 24 μέτρων, αυτό του συγγραφέα Ουώλτερ Σκοτ, θεμελιωτή του ιστορικού μυθιστορήματος. Από κει μέχρι το ποτάμι απλώνεται η ραγδαία ανακαινιζόμενη συνοικία των «Λόρδων του καπνού», των παλιών δηλαδή εμπόρων.

2 Το θρησκευτικό στοιχείο αντιπροσωπεύεται κυρίως από τον γοτθικό Καθεδρικό του 12ου αιώνα, αφιερωμένο στον Άγιο Μάνγκο, που τον 6ο αιώνα κήρυξε

τον Χριστιανισμό στη Σκωτία, και σιωπηλό μάρτυρα πολλών συγκρούσεων στο όνομα της ορθής πίστης. Συμπληρώνεται από το Μουσείο θρησκευτικής ζωής και τέχνης και το Provand's Lordship, το αρχαιότερο σωζόμενο σπίτι της Γλασκώβης (1471), με μεσαιωνική επίπλωση. Επίσης από το κοντινό νεκροταφείο Necropolis με περίτεχνα μνημεία και το άγαλμα του Τζων Νοξ.

3 Ως συνέπεια της συσσώρευσης καλλιτεχνικών θησαυρών στα χρόνια του πλούτου της, η Γλασκώβη διαθέτει ορισμένα καταπληκτικά μουσεία, αρκετά με δωρεάν είσοδο. Από τα 28 συνολικά, τα 11 ανήκουν στον Δήμο υπό τη διαχείριση του Οργανισμού Glasgow Museums. Μνημονεύω ειδικά τρία: τη Συλλογή Μπάρελ στα νότια προάστια από το όνομα του δωρητή των 8.000 κομματιών της, τα ιδρυθέντα το 1902 Πινακοθήκη και Μουσείο Κέλβινγκροουβ στο ομώνυμο πάρκο, που διασχίζει ο παραπόταμος Κέλβιν, και την Πινακοθήκη Μοντέρνας Τέχνης.

Η προτίμησή μου σ' αυτή είναι ο πίνακας του Χάουσον «Πατριώτες», που απεικονίζει μια ομάδα αγριανθρώπων με σκυλιά, προφητικός για τη χρήση του όρου «πατριωτισμός» στις μέρες μας.

4 Η σημαντικότερη συμβολή της στην παγκόσμια αρχιτεκτονική είναι η κληρονομιά του Τσαρλς Ρένι Μάκιντος. Υπήρξε ιδιοφυής αρχιτέκτονας, ζωγράφος, σχεδιαστής εσωτερικών χώρων και επίπλων - ακόμα και γραμματοσειράς - στο γύρισμα του 20ου αιώνα, μια μεγάλη μορφή της art nouvo και του διακριτού ρεύματος «στυλ Γλασκώβης», το οποίο υπηρέτησε και η σύζυγός του και ένας κύκλος γύρω τους.

Το αριστούργημά του είναι η Σχολή Καλών Τεχνών ενώ στην Πινακοθήκη Χαντρίαν, μέσα στο Πανεπιστήμιο, θα δείτε ανακατασκευασμένο το σπίτι του ζεύγους Μάκιντος. Φυσικά για το τσαϊ σας θα επιλέξετε το διακοσμημένο απ' αυτόν τείλο-ποτείο Ουίλοου.

5 Και άλλοι σπουδαίοι αρχιτέκτονες άφησαν το αποτύπωμά τους: Ο αποκλιθείς «Ελληνας», λόγω της επιμονής του στον κλασικισμό, Αλεξάντερ Τόμσον, ο Τόμας Ουώτσον, ο Ουίλιαμ Γιαγκ, οι σύγχρονοι Νόρμαν Φόστερ και Ζαχά Χαντίντ κλπ. Και πέρα από την επώνυμη αρχιτεκτονική, τα κτίρια της Γλασκώβης αποτυπώνουν την ιστορική της πορεία. Την κληρονομιά της βικτοριανής εποχής, γεμάτης αισιοδοξία για τη βρετανική παντο-

κρατορία, στους σιδερένιους σκελετούς κτιρίων, στη φυσιογνωμία του εύπορου West End και στον πολεοδομικό σχεδιασμό του Παρκ Σέρκου.

Τα στεγαστικά προγράμματα για την εργατική τάξη στις πολυκατοικίες διαμερισμάτων από κόκκινα ή ανοιχτόχρωμα τούβλα, τα Τένεμεντς. Τον μετασχηματισμό φτωχογειτονιών σε συνοικίες γιάπηδων στα Γκόρμπαλς.

6 Τι να πει κανείς και για τα 70 πάρκα της; Ανάμεσά τους το Glasgow Green, το πρώτο δημόσιο πάρκο της Βρετανίας, και οι Βοτανικοί Κήποι.

7 Η πόλη είναι εκπαιδευτικό κέντρο από το 1451, που ιδρύθηκε το Πανεπιστήμιο. Πριν από 150 χρόνια μεταφέρθηκε στη σημερινή του θέση, στα δυτικά, όπου χτίστηκε ένα ολόκληρο συγκρότημα νεογοτθικού ρυθμού υπό την κυριαρχία του επιβλητικού πύργου του, το οποίο ανακαλεί την ατμόσφαιρα της εποχής ίδρυσης.

8 «Η Γλασκώβη έφτιαξε τον Κλάιντ κι' αυτός τη Γλασκώβη!» Τα τεχνικά έργα του 18ου αιώνα διπλασίασαν το βάθος του ποταμού και έκαναν εφικτή την προσέγγιση μεγάλων πλοίων και την ακμή της πόλης. Αν και το τελευταίο ατμόπλοιο του κόσμου, το Γουέβερλι, διασχίζει ακόμη τις βρετανικές θάλασσες, εκτελώντας κρουαζιέρες, ο Κλάιντ είναι πλέον σιωπηλός. Στις 21 γέφυρές του καταγράφεται η ιστορία και των συγκοινωνιών και της γεφυροποιίας.

Απολαμβάνοντας τον περίπατο στις όχθες του, σταματήστε για λίγο στο άγαλμα της Πασιονάρια, στη μνήμη των 65 Γλασκωβιτών, που έδωσαν τη ζωή τους για τη δημοκρατική Ισπανία. Ήταν εκατοντάδες οι εθελοντές, που κατατάχτηκαν στις Διεθνείς Ταξιαρχίες, σχεδόν το 1/4 του συνολικού βρετανικού δυναμικού.

9 Προτάσεις εκδρομών: Στο πρώην βιομηχανικό χωριό Νιού Λάναρκ (λίστα Unesco), έδρα βαμβακουργίας με υδραυλική ενέργεια από τους παρακείμενους καταρράκτες του Κλάιντ, ο ουτοπικός σοσιαλιστής Ρόμπερτ Όουεν εφάρμοσε από το 1800 τις ιδέες του για κοινοβιακή οργάνωση, που δεν πήγαν και εντελώς χαμένες, αφού αποτέλεσαν το πρότυπο για τους συνεταιρισμούς.

Μάλλον πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το Νέο Λάναρκ ήταν πρότυπο βιομηχανικό χωριό που ιδρύθηκε το 1786 ως έδρα βαμβακουργίας, με καταλύματα εργατών, στις όχθες του ποταμού Κλάιντ, από τους καταρράκτες του οποίου προερχόταν η υδραυλική ενέργεια. Αναλαμβάνοντας το 1800 τη διοίκηση, ο Ρόμπερτ Όουεν, γαμπρός του βιομήχανου, προχώρησε σε κοινοβιακή αναδιοργάνωση, δηλαδή σε ένα πείραμα ουτοπικού σοσιαλισμού, όπως ονομάστηκε, που υπήρξε υπόδειγμα για συνεταιριστικές πρωτοβουλίες αργότερα.

ΔΕΙΓΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ. ΚΑΤΩ: ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ 18ΟΥ ΑΙΩΝΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΑΝ ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙ ΕΚΑΝΑΝ ΕΦΙΚΤΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

RIVER CLYDE FROM GEORGE V. BRIDGE, GLASGOW. 12442.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ:

■ Κατευθείαν πτήσεις για το αεροδρόμιο της Γλασκώβης υπάρχουν μόνο τη θερινή περίοδο από Κέρκυρα (από τις εταιρίες Jet2.com και TUI). Εναλλακτικά, απαιτείται αλλαγή πτήσης στο Λονδίνο. Το εξημέρες λεωφορείο αρ. 500, που λειτουργεί από τις 5 το πρωί, κάνει τη διαδρομή από το αεροδρόμιο μέχρι τον σταθμό λεωφορείων Μπιουκάναν σε 15 λεπτά.

■ Στο κοντινό Εδιμβούργο πετάνε Aegean και EasyJet από Αθήνα, EasyJet, Ryan και Jet2.com από Κέρκυρα (η τελευταία και από Άκτιο και Θεσσαλονίκη). Όλες οι πτήσεις πλην της Aegean είναι επίσης εποχικές. Το επί 24ώρου βάσεως λεωφορείο Megabus από το αεροδρόμιο Εδιμβούργου χρειάζεται μία ώρα μέχρι τον Μπιουκάναν.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ

Έχοντας διασωθεί από κατεδάφιση, το Νέο Λάναρκ ανακηρύχθηκε μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO στη Σκωτία και σταθμός στην ευρωπαϊκή διαδρομή βιομηχανικής κληρονομιάς.

Μεγάλη παράδοση βαμβακερών υφασμάτων διεκδικεί και το Πέϊσλι, γνωστό όχι μόνο για το περίφημο αβαείο του αλλά και για τα διακοσμητικά μοτίβα με λαχούρια στα αξεσουάρ ένδυσης.

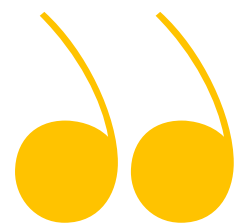
Πάντως, το πιο αγαπημένο καταφύγιο αναψυχής των ντόπιων παραμένει η εντυπωσιακή Λοχ (= λίμνη) Λόμοντ, στον δρόμο προς τα Χάϊλαντς. Είτε για περπάτημα/ποδήλατο είτε για βόλτα με πλοιάριο.

10 Τελευταίο, αλλά σε καμιά περίπτωση έσοχατο, η γνωριμία με το μαλτ ούισκι, που βρίσκεται στον σκληρό πυρήνα όχι μόνο της σκωτσέζικης ταυτότητας και της διεθνούς εικόνας της αλλά και της οικονομίας της, συνεισφέροντας κολοσσιαία ποσά και σ' αυτή και στις πολυεθνικές εταιρίες, που ελέγχουν την παγκόσμια διανομή.

Η μύσπη στη διαδικασία παραγωγής, από το ψήσιμο και το άλεσμα του κριθαριού, την ανάμιξη με καυτό νερό και την παραγωγή του σακχαρώδους υγρού γουέριτ μέχρι τη ζύμωση του τελευταίου, την απόσταξη σε χάλκινους άμβυκες και την ωρίμανση σε δρύινα βαρέλια, είναι εφικτή με την επίσκεψη σε ένα αποστακτήριο.

Η γευστική απόλαυση επαφίεται στα γούστα του επισκέπτη, αν και προσωπικά προτιμώ τα μαλτ της δυτικής ακτής με την πιο καπνιστή γεύση άνθρακα - και μια υποψία θαλασσινής αύρας. Το Lagavulin, ας πούμε, ή το Bowmore, αμφότερα από το νησί Άϊλα.

Η σημαντικότερη συμβολή της στην παγκόσμια αρχιτεκτονική είναι η κληρονομιά του Τσαρλς Ρένι Μάκιντος. Υπήρξε ιδιοφυής αρχιτέκτονας, ζωγράφος, σχεδιαστής εσωτερικών χώρων και επίπλων - ακόμα και γραμματοσειράς - στο γύρισμα του 20ου αιώνα, μια μεγάλη μορφή της αρτ νουβώ και του διακριτού ρεύματος «στυλ Γλασκώβης»

ΣΙΝΕΜΑ

7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Η Ωραία της Ημέρας»

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ Ομάδα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Κ.Ο.Π.Ι.) διοργανώνει αφιέρωμα με τίτλο «Ουδείς αναμάρτητος». Οι ταινίες προβάλλονται κάθε Τρίτη, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής», στα παλιά σφαγεία. Στις 7 Νοεμβρίου θα προβληθεί η ταινία «Η Ωραία της Ημέρας» (1967) του Λουίς Μπουνιουέλ με την Κατρίν Ντενέβ. Είσοδος ελεύθερη.

12-13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Μετά τον Χωρισμό»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ προβολές από το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα» στον χώρο της (Κουντουριώτου 31) με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ. Στις 12 και 13 Νοεμβρίου, στις 20:30, θα προβληθεί η ταινία του Ξαβιέ Λεγκράν «Μετά τον χωρισμό». Η υπόθεση: Μετά το διαζυγίο τους, η Μίριαμ και ο Αντουάν παίρνουν κοινή επιμέλεια του γιου τους Ζουλιάν. Ο γιος -όμηρος ενός πατέρα που δεν έχει όρια και μιας φοβισμένης μητέρας- θα φτάσει στα άκρα για να διασφαλίσει ότι δεν θα συμβεί το χειρότερο.

6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Philomena»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ προβολές από το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα» στον χώρο της (Κουντουριώτου 31) με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ. Στις 6 Νοεμβρίου, στις 20:30, θα προβληθεί η ταινία «Philomena» του Στίβεν Φρίαρς με την Τζούντι Ντεντς και τον Στιβ Κούγκαν.

ΚΙ ΑΥΤΑ...

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ρεσιτάλ πιάνου της Ντόρας Μπακοπούλου

ΡΕΣΙΤΑΛ πιάνου της πολυβραβευμένης Ντόρας Μπακοπούλου διοργανώνει η Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών το το Σάββατο 11 Νοεμβρίου, στις 20:00, στην «Αίθουσα Κ. Κατσάρη» του μεγάρου της ΕΗΜ (στην οδό Παρασκευοπούλου), με ελεύθερη είσοδο. Η πιανίστα θα παίξει έργα του Σοπέν και του Χατζηδάκι.

12-25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Έκθεση ζωγραφικής του Λουκά Λούκα

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ζωγραφικής του Λουκά Λούκα διοργανώνει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών από 12 έως 25 Νοεμβρίου, στον εκθεσιακό χώρο του πολιτιστικού πολυχώρου «Δημ. Χατζής». Τα εγκαίνια της έκθεσης θα γίνουν την Κυριακή 12 Νοεμβρίου, στις 19:00. Ώρες λειτουργίας: καθημερινά 10:00-13:00 και 18:00-21:00.

Εκθέσεις της Photometria

ΤΟ PHOTOMETRIA International Photography Festival απλώνεται σε διάφορα εκθεσιακά σημεία των Ιωαννίνων. Για περισσότερες πληροφορίες: www.photometria.gr.

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Parallel Dimensions με τον Γιώργο Γάκη

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Γάκης παρουσιάζει το νέο του δίσκο «Parallel Dimensions» στις 13 Νοεμβρίου, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής». Είσοδος ελεύθερη.

ΘΕΑΤΡΟ

7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Κοιμώμενος Χαλεπάς...»

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «Κοιμώμενος Χαλεπάς... ο σαλός άγιος», του Άγγελου Ανδρεοπούλου, σε σκηνοθεσία Αλέξανδρου Λιακόπουλου, έρχεται ξανά στα Γιάννενα, στο θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14), την Τρίτη 7 Νοεμβρίου, στις 21:00.

Το έργο πραγματεύεται τη ζωή του σημαντικού γλύπτη από την Τήνο Γιαννούλη Χαλεπά. Στον ρόλο του Χαλεπά ο Γιώργης Κοντοπόδης. Διάρκεια παράστασης: 80 λεπτά. Εισιτήρια: 14 ευρώ, 10 ευρώ το μειωμένο. Προπώληση ticketservices.gr. Κρατήσεις θέσεων στο τηλέφωνο 6979139705.

11 ΚΑΙ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Εγώ είμαι το θείο βρέφος»

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ Actina ανεβάζει την κωμωδία «Εγώ είμαι το θείο βρέφος» του Γιάννη Καλαβριανού σε σκηνοθεσία Αθηνάς Τσικνιά. Τους ρόλους ερμηνεύουν: Άννα Παπανικολάου, Απόστολος Τζίμας, Αθηνά Τσικνιά, Παναγιώτης Χονδροματίδης. Η παράσταση θα ανεβαστεί όλο τον Νοέμβριο κάθε Σάββατο, στις 21:00, και κάθε Κυριακή, στις 20:00, στο θέατρο Actina (Άννης Κομνηνής 8). Πρώτη παράσταση το Σάββατο 4 Νοεμβρίου.

Εισιτήριο: γενική είσοδος 10€, μειωμένο 8€ (ΆμεΑ, Φοιτητικά, Άνω των 65). Διάρκεια παράστασης: 75'. Κρατήσεις/Πληροφορίες: 6974865401. Απαραίτητη η κράτηση θέσεων στο τηλέφωνο επικοινωνίας ή η ηλεκτρονική αγορά μέσω more.com.

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

«Ο Βασιλιάς με το δέντρο στην καρδιά»

Την παράσταση «Ο Βασιλιάς με το δέντρο στην καρδιά» θα ανεβάζει η θεατρική ομάδα «Μπαγαμπόντο» από 5 Νοεμβρίου έως 17 Δεκεμβρίου, κάθε Κυριακή, στις 11:30, στο «Θυμωμένο Πορτραίτο» (Καποδιστρίου 20).

Πρόκειται για ένα ηπειρωτικό παραμύθι. Διασκευή, Σκηνοθεσία, Ερμηνεία: Κίκα Ζαχαριάδου, Γιάννης Κοντός. Διάρκεια Παράστασης: 60 λεπτά. Από 4 ετών. Τιμές Εισιτηρίων: Κανονικό: 10 ευρώ, Μειωμένο: 8 ευρώ (Κάτω των 16 ετών, άνω των 65 ετών, ΆμεΑ, άνεργοι, φοιτητές και σπουδαστές), Οικογενειακό: 30 ευρώ (2 ενήλικες και 2 παιδιά) (Και δεν διατίθεται τερματικό POS). Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση θέσεων. Τηλ 6947888501.

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Οι πειρατές και ο θησαυρός του μωβ μπαρμπουνιού»

Το Antrala Puppet Theater ανεβάζει την παράσταση κουκλοθεάτρου «Οι πειρατές και ο θησαυρός του μωβ μπαρμπουνιού», στο θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14), στις 12 Νοεμβρίου, στις 12 το μεσημέρι. Παίζουν: Σωκράτης Παππάς, Κατερίνα Πάνου, Πέτρος Χριστακόπουλος. Διάρκεια παράστασης: 1 ώρα. Απευθύνεται σε ηλικίες από 3 ετών και άνω. Τιμή εισιτηρίου 8 ευρώ. Τηλ. κρατήσεων 697429151

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Το δίλημμα του αυτοκράτορα»

Η ΠΑΙΔΙΚΗ Σκηνή του ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων ανεβάζει αυτή τη σεζόν την παράσταση «Το Δίλημμα του Αυτοκράτορα» του Αλέξανδρου Ράπτη και του Φώτη Δούσου, βασισμένο στο κλασικό παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν «Ο Αυτοκράτορας και το Αηδόνι».

Η επίσημη πρεμιέρα, ανοιχτή για το κοινό της πόλης, θα γίνει το Σάββατο 11 Νοεμβρίου, στις 21:00, στο Καμπέριο Θέατρο. Τη σκηνοθεσία έχει κάνει ο Αλέξανδρος Ράπτης. Τους ρόλους του έργου ερμηνεύουν οι ηθοποιοί: Τριανταφυλλιά Πάντου, Μαρία Παπαγιαννάκη, Κώστας Χατζηγεωργίου.

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Η Φάρμα των Ζώων»

ΜΕ ΜΙΑ ΝΕΑ παιδική παράσταση έρχεται αυτή τη σεζόν η «Θεατρική Συμπαιγνία», η οποία προχώρησε στη θεατρική διασκευή για παιδιά και εφήβους της νουβέλας του Τζορτζ Όργουελ «Η Φάρμα των Ζώων». Η πρεμιέρα από την Παιδική Σκηνή θα γίνει την Κυριακή 12 Νοεμβρίου, στις 11 το πρωί, στον χώρο της «Θεατρικής Συμπαιγνίας», στη «Σκηνή 125» (εντός του ΚΕΠΑΒΙ). Η παράσταση θα ανεβαστεί κάθε Κυριακή.

Παίζουν, χορεύουν και τραγουδούν (με αλφαβητική σειρά): Έρη Γκαρτζονίκα, Γιολάντα Καπέρδα, Στέλλα Κατσαρού, Θανάσης Μιχαλίδης, Μαριάννα Μπάρμπα, Βασίλης Σιάφης. Τη θεατρική διασκευή και τη σκηνοθεσία έχει κάνει η Γιολάντα Καπέρδα. Εισιτήριο: 12€, 10€ μειωμένο. Διάρκεια παράστασης: 90 λεπτά. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513-12830, 6945533242 & 6983749922.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

«Περίπλους στις ακτές του νοήματος»

**ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ
ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ
ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ**
ΙΩΑΝΝΑ ΤΣΙΒΑΚΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ

Καθώς το τρέχον και το επίκαιρο, οι συνεχείς κοινωνικές και τεχνολογικές μεταβολές μονοπωλούν σήμερα τις συζητήσεις, αποδίδοντας την αιτία του κακού στη μορφή του σύγχρονου καπιταλισμού και των διεθνών σχέσεων, το νέο βιβλίο «Περίπλους στις ακτές του νοήματος» της ομότιμης καθηγήτριας του Πάντειου Πανεπιστημίου, Ιωάννας Τσιβάκου, προτείνει να στρέψουμε την προσοχή μας στον ίδιο των δυτικό πολιτισμό και κυρίως, στον τρόπο που η δυτική σκέψη, στην πλειονότητά της, τον οικοδόμησε, ώστε να κατανοήσουμε ότι η σημερινή κατάσταση οφείλεται μεταξύ άλλων στην επικράτηση ενός κοινωνικού νοήματος που παραπέμπει στη λειτουργία των πραγμάτων και όχι στην ουσία τους.

Στη μελέτη της η συγγραφέας υποστηρίζει πως οι παθογένειες της κοινωνικής μας συμβίωσης έχουν τη ρίζα τους στο ότι ο σύγχρονος δυτικός πολιτισμός οικοδομήθηκε ως ένας πολιτισμός εστιασμένος στη λειτουργία και όχι σε αξίες.

Άλλοι στοχαστές έχουν αναφερθεί απαξιωτικά στον πολιτισμό της νεωτερικής εποχής, όμως η συγγραφέας δεν προβαίνει σε κάτι παρόμοιο. Χωρίς πνεύμα μηδενιστικό, σχολιάζει την έκπτωση του κοινωνικού νοήματος προς τη λειτουργικότητα. Συγκεκριμένα, εξηγεί πως σήμερα η σκέψη μας έχει αλωθεί από το «κατά πόσον αυτά που μας περιβάλλουν εξυπηρετούν τις ανάγκες μας, πόσο μας είναι χρήσιμα».

Με την εγκατάλειψη των μεταφυσικών εννοιών και την εστίαση στον ορθολογισμό και τον ατομικισμό, η θεωρητική κοινωνική σκέψη δεν μπόρεσε να συλλάβει πως παρά την κατάκτηση πολιτικών ελευθεριών, η απεμπόληση των οντολογικών ερωτημάτων θα κατέληγε σ' έναν άνθρωπο δέσμιο των παθών και των υλικών του συμφερόντων. Κατόπιν αυτού, το νόημα που εμπνέει αυτόν τον τύπο ανθρώπου, από ηθικό - αξιακό, προτρεπτικό για μια ζωή άξια να τη βιώνει η ανθρώπινη ύπαρξη, μετατράπηκε σε νόημα λειτουργικό, επικεντρωμένο στην απόκτηση υλικών αγαθών και στην πρόσκαιρη ικανοποίηση που αντλεί κανείς από αυτά.

Στο βιβλίο «Περίπλους στις ακτές του νοήματος» (εκδόσεις Ι. Σιδέρης, 2023) ο αναγνώστης περιδιαβαίνει στα μονοπάτια της κοινωνικής οντολογίας, όπως τα χάραξαν κατά το παρελθόν μεγάλοι κοινωνικοί στοχαστές. Εντρυφώντας σε επιλεγ-

μένα κείμενα στοχαστών της φιλοσοφίας και της κοινωνιολογίας που σημάδεψαν την εποχή τους, από τον Σπινόζα, τον Χέγκελ και τον Μαρξ έως τον 20ό αιώνα, τους Βέμπερ, Ζίμελ και Καστοριάδη, αλλά και φθάνοντας στη θεωρία της επικοινωνίας του Λούμαν και στις αναζητήσεις του κριτικού ρεαλισμού των Μπάσκαρ, Μπουρντιέ και Φουκό, το βιβλίο αναδεικνύει την ευθύνη τους για την υποταγή του πολιτισμού μας στις απαιτήσεις της λειτουργικότητας.

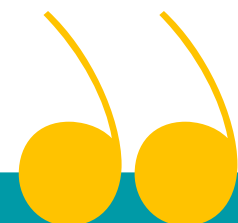
Η έννοια της λειτουργίας, καταλαμβάνοντας κάθε τομέα των κοινωνικών επιστημών, έφθασε στο απόγειό της με την ανάπτυξη της ψηφιακής τεχνολογίας και την εκρηκτική αύξηση των πληροφοριών. Γι' αυτό, στο δεύτερο μέρος της συγγραφής, η Ιωάννα Τσιβάκου διερευνά την ουσία της ψηφιακής τεχνολογίας, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τις στρατηγικές των μεγάλων εταιρειών που τα συγκρότησαν και τα διευθύνουν.

Υπάρχει, όμως, διέξοδος από το διαμορφωμένο αυτό τοπίο και στην επιστροφή σε μια ηθική, που θα βοηθήσει την ανθρωπότητα στις μεγάλες της επιλογές; Κάτι τέτοιο, κατά τη συγγραφέα, προϋποθέτει την αλλαγή του νοήματος, τον περιορισμό της λειτουργίας στις υλικές ανάγκες του ανθρώπου και τον εμπλουτισμό του νοήματος με αιώνιες ανθρώπινες αξίες, όπως είναι η δικαιοσύνη, η αλληλοβοήθεια, η κοινωνική ισότητα και η ελευθερία.

Στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου της, η κ. Τσιβάκου δίνει πάντως και ένα αισιόδοξο μήνυμα: «Στις καθημερινές πρακτικές των φιλικών συναθροίσεων, των προσωπικών διαλογισμών και των στιγμών απομόνωσης με μουσική ή βιβλίο, της αισθαντικής σιωπής του έρωτα, της ανατροφής των παιδιών και της περιποίησης των αρρώστων, εκεί όπου σώματα και συναισθήματα συμπλέκονται σε ανομοιόμορφα σχήματα, στις σκηνές των θεατρικών παραστάσεων και συναυλιών, στον τόπο της θερινής ραστώνης και της χειμερινής ανάπαυλας, της θάλασσας και του χιονιού, του γλεντιού, του τραγουδιού και του χορού, όταν η ψυχή του κάθε ενός συντροφεύεται απ' την ψυχή του άλλου, το νόημα της αγάπης, ζυμωμένο με τον βιωματικό χρόνο, διαστέλλεται κι αγκαλιάζει όλη την ύπαρξη, διασώζοντάς την από τον πνιγμό της λειτουργικής τεχνοκρατίας».

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΖΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Στο βιβλίο ο αναγνώστης περιδιαβαίνει στα μονοπάτια της κοινωνικής οντολογίας, όπως τα χάραξαν κατά το παρελθόν μεγάλοι κοινωνικοί στοχαστές

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Οι συνηθισμένοι άνθρωποι

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 30 Οκτωβρίου του 1995, 28 χρόνια πριν δηλαδή, κυκλοφόρησε ένα άλμπουμ που σαφώς και δίκαια, θεωρείται σημαντικό κομμάτι του ροκενρόλ.

Οι Pulp λοιπόν, αυτοί που ξανάρχονται φέτος στο Release, μετά από πολλά χρόνια, κυκλοφορούσαν τότε το Different Class, το πέμπτο τους άλμπουμ, που έμελλε να έχει πολλά: ένα ωραίο εξώφυλλο με μια ωραία ιστορία, πολλά ωραία κομμάτια με το μοναδικό άγγιγμα του Τζάρβις (αν δεν ξέρετε τον Τζάρβις, περάστε έξω παρακαλώ), λίγη... Ελλάδα και έναν ύστερο ύμνο της γενιάς X: Common People...

Ο Τζάρβις Κόκερ λοιπόν, αυτή η μοναδική περσόνα που περπατάει δίπλα σε εξίσου μοναδικές περσόνες που πρόσφερε η αγγλική μουσική σκηνή, έβαλε όλη του την τέχνη στη συλλογικότητα των Pulp και έτσι, έγινε αυτό το brit διαμαντάκι. Το Common People, τρίτο κομμάτι του δίσκου,

ψηφίστηκε κάποτε από το αναγνωστικό κοινό του Rolling Stone ως «το καλύτερο brit pop κομμάτι όλων των εποχών», που είναι φυσικά μια βλασφήμια απέναντι στο A Day in the Life πχ, αλλά οι Beatles ήταν έτσι και αλλιώς άλλο επίπεδο.

Ο Κόκερ συνέλαβε την ιδέα του τραγουδιού, από τη γνωριμία του με μια ελληνίδα φοιτήτρια του Saint Martins στο Λονδίνο. Δεν μας είπε ποτέ ποια ήτανε –κάποιες φήμες ενέπλεξαν και επώνυμες Ελληνίδες- και οι σίχοι είναι εύλωτοι: She told me that her dad was loaded I said, in that case I'll have rum and Coca-Cola. Το κομμάτι μιλούσε για τους πλούσιους που θέλουν να ζήσουν σαν «συνηθισμένοι άνθρωποι» και συνοδεύτηκε από ένα από τα καλύτερα βίντεο κλιπ όλων των εποχών.

Ο Τζάρβις και η παρέα του όμως δεν σταμάτησαν εκεί. Στο Disco 2000 λένε «Let's all meet up in the year 2000/Won't it be strange when we're all fully grown?», δημιουργώντας έτσι σήμερα

ένα χρονικό βρόγχο με τις μνήμες των 40-50αρχών που ξαναβρίσκονται σε reunions.

Ο δίσκος έχει και άλλα εξαιρετικά κομμάτια όπως το Monday Morning, το εισαγωγικό Mis-Shapes και το Something Changed.

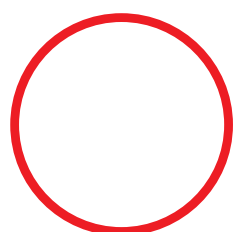
Έχει επίσης μια ωραία ιστορία πίσω από το εξώφυλλό του, που είναι η γαμήλια φωτό του Ντομ Ο' Κόννορ και της γυναίκας του, της Σάρον. Ο μικρός του αδερφός, ο Μπεν, ήταν φωτογράφος συγκροτημάτων όπως οι Elastica κ.α. Όταν λοιπόν του ζήτησε ο αδερφός του να τραβήξει τις γαμήλιες φωτογραφίες, αυτός ο ανάδελφος είπε ότι δεν μπορούσε γιατί δούλευε με τους Pulp. Μια βδομάδα πριν τον γάμο όμως, ειδοποίησε τον Ντομ ότι οι Pulp είχαν μια ιδέα για το εξώφυλλο του καινούργιου τους άλμπουμ, οπότε θα ερχόταν και θα έκανε το τερπνόν μετά του ωφελίμου.

Τράβηξε λοιπόν τις φωτό του γάμου και επιπλέον, φωτογράφησε την οικογένεια με τα χάρτινα ομοιώματα των μελών της μπάντας.

Και τα υπόλοιπα ήταν πια ιστορία...

ΜΠΑΡΤ ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ

Από το τσίρκο στην κορυφή του Χόλιγουντ

Όταν τον τρανταχτό γέλιο του, που αναδείκνυε την υπέροχη οδοντοστοιχία του και το υπέροχο πρόσωπό του με τα λαμπυρίζοντα μάτια του, ταρακουνούσε όλο τον κινηματογράφο, η μεγάλη οθόνη έμοιαζε μικρή για να χωρέσει την απαστράπτουσα επιβλητική του παρουσία. Πάλι, όταν σκοτεινίαζε, η βλοσυρή ματιά του μπορούσε να κάνει κομμάτια την ψυχολογία των εκατομμυρίων θαυμαστών του. Και πάντα το αγέρωχο, αθλητικό παράστημα, ενός ακροβάτη, που έκανε τους διπλανούς του να φαίνονται καρικατούρες. Ο Μπαρτ Λάνκαστερ, που από ένα απίστευτο παιχνίδι της τύχης, έγινε ηθοποιός, είχε το ταλέντο, αλλά πάνω απ' όλα είχε το θεικό χάρισμα, αυτή την ανεξήγητη έλξη του φακού, την ερωτική σχέση με το σελιλόιντ, που δημιούργησε έναν κινηματογραφικό μύθο, ένα σταρ συνώνυμο της λάμπης, που δεν πρόκειται να θολώσει ποτέ.

Ο Μπαρτ Λάνκαστερ, πραγματοποίησε συγκλονιστικές ερμηνείες, ενώ σπανίως δεν ήταν καλός, σε ό,τι κι αν ερμήνευε, από δράματα και περιπέτειες, κωμωδίες και ρομάντζα μέχρι γουέστερν και φιλμ νουάρ, παρότι δεν πέρασε ποτέ από δραματικές σχολές. Ένας επιβλητικός ηθοποιός, που μπορούσε να γίνει και υποβλητικός, να παίξει με τις σιωπές, τη ματιά, ένα σπασμό του προσώπου. Την ερμηνευτική του δεινότητα εκμεταλλεύτηκαν δεκάδες σημαντικοί και σπουδαίοι σκηνοθέτες, ενώ εκτός από τις σαρ που τον ήθελαν πάντα δίπλα τους, υπήρξαν και πολλοί κορυφαίοι πρωταγωνιστές που θεωρούσαν θείο δώρο τη συνύπαρξη μαζί του, καθώς κέρδιζαν πολλά από την καθοριστική παρουσία του. Ο Κερκ Ντάγκλας και ο Τόνι Κέρτις είναι χαρακτηριστικές περιπτώσεις. Αλλά, ο Λάνκαστερ ήταν και μία σημαντική προσωπικότητα, ένας ιδεολόγος, που δεν αρκέστηκε στα πλούτη και τη δόξα, αλλά έδωσε μάχες για τους περιφρονημένους ανθρώπους. Ένωθε τον πόνο τους, γνωρίζοντας τι σημαίνει φτώχεια από παιδί και στάθηκε περήφανα απέναντι σε πανίσχυρες υπηρεσίες που τον στοχοποίησαν και το μόνο που κατάφεραν ήταν να σπιλώσουν, μετά θάνατο, τη μνήμη του, διαχέοντας φήμες και ανυπόστατες κατηγορίες.

Πριν από 110 χρόνια, στις 2 Νοεμβρίου του 1913, θα έρθει στη ζωή ο Μπαρτ Λάνκαστερ, σε δύσκολες εποχές και ακόμη δυσκολότερες για τον ίδιο. Θα ξεπεράσει τη φτώχεια του και τον κοινωνικό αποκλεισμό, για να φτάσει στην κορυφή του παγκόσμιου σινεμά, να γίνει θρύλος.

ΑΠΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΗ ΒΙΟΠΑΛΗ

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη ως το τέταρτο παιδί από τα πέντε που απέκτησαν οι φτωχοί γονείς του, μετανάστες από την Ιρλανδία, που ζούσαν στο μίζερο προάστιο του Χάρλεμ. Τα έσοδα της οικογένειας ήταν τόσο πενιχρά, που ανάγκασε τον μικρό Μπαρτ και τα αδέρφια του να βγουν στη βιοπάλη από παιδιά. Πριν γίνει ακόμη 14 χρόνων, θα βγει για το μεροκάματο, ως λούστρος, εφημεριδοπώλης ή φτυαρίζοντας το χιόνι από τα πεζοδρόμια. Ήταν όμως και καλός μαθητής, ενώ στην εφηβεία του πρόλαβε να διαβάσει όλα τα βιβλία της σχολικής βιβλιοθήκης.

Αγαπούσε τα βιβλία, μοναδική διέξοδο από τα δύσκολα παιδικά του χρόνια, αλλά λάτρευε το σινεμά. Παρόλα αυτά δεν το έβλεπε ως επάγγελμα, καθώς προτιμούσε την κλασική μουσική, ενώ λόγω του αθλητικού του παραστήματος, είχε έφεση και στα σπορ. Θα τον πείσουν, ωστόσο, να παίξει σε μία σχολική παράσταση, λόγω της απaráμιλλης ομορφιάς του, κάτι που θα τραβήξει το ενδιαφέρον κάποιων επαγγελματιών του χώρου, αλλά θα

Μεγάλες ταινίες - υπέροχες ερμηνείες

Η ΠΟΡΕΙΑ του θα είναι θριαμβευτική μέχρι τα βαθιά γεράματά του, προκαλώντας το δέος και τον θαυμασμό. Θα συνεργαστεί με σπουδαίους σκηνοθέτες και ηθοποιούς, ενώ το 1960 θα κερδίσει το Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου, το μοναδικό από τις τέσσερις συνολικά υποψηφιότητες, για το δραματικό «Είμαστε Διεφθαρμένοι» του Ρίτσαρντ Μπρουκς. Ωστόσο, τις κορυφαίες ερμηνείες του - που δεν ήταν λίγες - θα τις κάνει στις κλασικές ταινίες «Όσο Υπάρχουν Άνθρωποι» του Φρεντ Τσίνεμαν, με τη σκηνή του φιλιού στην παραλία με την Ντέμπορα Κερ να περνά στο κινηματογραφικό πάνθεον, «Σκοτεινοί Δολοφόνοι» του Αλεξάντερ Μακέντρικ, έχοντας δίπλα του έναν έξοχο Τόνι Κέρτις, με τον οποίο συνεργάστηκε αρκετές φορές, «Ο Βαρυποινίτης του Αλκατράζ» του Τζον Φρανκεχάιμερ, «Ο Βροχοποιός» του Τζόζεφ Άντονι, «Η Δίκη της Νυρεμβέργης» του Στάνλεϊ Κρέιμερ, «Ατλάντικ Σίτι» του Λουί Μαλ, «Οι Ασυγχώρητοι» του Τζον Χιούστον, «Επτά Ημέρες του Μαΐου» του Φρανκεχάιμερ, «Ο Κολυμβητής» του Φρανκ Πέρι, «Το Τρένο» του Άρθουρ Πεν, «Ο Γατόπαρδος» του Λουκίνο Βισκόντι, αλλά και μια σειρά από εξαιρετικά γουέστερν («Βέρα Κρουζ», «Οι Επαγγελματίες», «Ο Άνθρωπος του Νόμου» κλπ).

απορρίψει τις προτάσεις, θεωρώντας ότι η ηθοποιία είναι μόνο για «ευαίσθητα καλομαθημένα αγόρια». Γι' αυτό θα στραφεί προς την γυμναστική και την Γυμναστική Ακαδημία της Νέας Υόρκης, τα παράτησε όμως γρήγορα, για να γίνει επαγγελματίας ακροβάτης σε τσίρκο, που μπορούσε να βγάλει το πρώτο του μεροκάματο.

ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ο Λάνκαστερ, δουλεύοντας σε τσίρκο θα γνωρίσει την επίσης ακροβάτισσα Τζον Έρνστ, την οποία ερωτεύθηκε παράφορα και την παντρεύτηκε το 1935, όταν ήταν μόλις 21 χρόνων - εκείνη 18. Θα χωρίσουν δυο χρόνια μετά, ενώ την ίδια εποχή θα τραυματιστεί στο χέρι και θα εγκαταλείψει για πάντα το τσίρκο. Θα πάσει διάφορες δουλειές, μέχρι να καταταγεί στον αμερικάνικο στρατό το 1942, όπου διακρίθηκε στην ψυχαγωγία των στρατιωτών. Σε μια περιδεία του στην Ιταλία το 1944 θα γνωρίσει τη δεύτερη σύζυγό του, την Νόρμα Άντερσον, η οποία διασκέδαζε κι αυτή τα φανταράκια.

ΕΥΠΝΩΝΤΑΣ ΣΤΑΡ

Από μία σύμπτωση, θα βρεθεί στο ραδιόφωνο του ABC, όπου δούλευε η γυναίκα του κι εκεί θα εντυπωσιάσει τους πάντες

άμα τη εμφανίσει και θα δεχθεί προτάσεις για να παίξει σε ένα θεατρικό έργο. Με λιγότερες εμφανίσεις έπεισε παραγωγούς ότι μπορούσε να κάνει καριέρα στο σινεμά, με δεδομένο ότι στην κάμερα έδειχνε ακόμη πιο ωραίος. Έτσι, με την πρώτη, θα πάρει πρωταγωνιστικό ρόλο στο φιλμ νουάρ «Οι Δολοφόνοι» του Ρόμπερτ Σίντνικ, έχοντας δίπλα του την Άβα Γκάρντνερ. Εξαιρετική ταινία και τεράστια εισπρακτική επιτυχία που θα στρέψουν τους προβολείς πάνω του. Όπως είχε πει ο ίδιος, «ξύπνησα μια μέρα και ήμουν σαρ. Ήταν τρομαχτικό».

Κοινωνικοί αγώνες

Ο Λάνκαστερ, αν και πολυάσχολος, καθώς είχε πάντα να διαλέξει ανάμεσα σε πολλά σενάρια, αλλά και ένας άνδρας με τεράστιες επιτυχίες στις γυναίκες, ηθοποιούς και μη, δεν θα ξεχάσει ποτέ την ταπεινή του καταγωγή και θα πάρει μέρος σε πολλούς κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες. Το 1947 κι ενώ η Επιτροπή Αντι-Αμερικανικών Ενεργειών τρομοκρατούσε όλο το Χόλιγουντ, ο Λάνκαστερ θα αντιταχθεί και θα δημιουργήσει μία επιτροπή ενάντια στις διώξεις, μαζεύοντας πολλά μεγάλα ονόματα του κινηματογράφου. Επίσης, βοήθησε και οικονομικά τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ενώ συμμετείχε στη μεγάλη ιστορική πορεία προς την Ουάσινγκτον. Η

πολιτική του δράση υπέρ των ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων, η υπεράσπιση των αριστερών συναδέλφων του και άλλες πολλές ενέργειές του, κόντρα στο συντηρητικό κατεστημένο, θα τον βάλουν στο στόχαστρο του FBI και άλλων υπηρεσιών, οι οποίες προσπάθησαν να τον βλάψουν διασπείροντας φήμες και βάζοντας πολλούς πρόθυμους συναδέλφους του να τον προκαλούν και να του κάνουν τη ζωή δύσκολη, αλλά αυτός τους έβαζε πάντα στη θέση τους, ακόμη και χρησιμοποιώντας τα τεράστια γεροδεμένα χέρια του.

Από τα 60 του, άρχισαν τα προβλήματα με την καρδιά του, η οποία τον ταλαιπώρησε μέχρι το τέλος. Παρά ταύτα ο Μπαρτ Λάνκαστερ θα συνεχίσει να έχει κοινωνική και πολιτική δράση και να δουλεύει μέχρι τα βαθιά γεράματα. Το 1988 ένα σοβαρό εγκεφαλικό θα τον αφήσει μερικώς παράλυτο και χωρίς φωνή και στις 20 Οκτωβρίου του 1994 θα αφήσει την τελευταία του πνοή στο διαμέρισμά του στο Λος Άντζελες. Όπως είχε ζητήσει ο ίδιος, δεν θα γίνει κηδεία ούτε μνημόσυνο. Μία μικρή επίγεια πλάκα, με το όνομά του, βρίσκεται πάνω από τον τάφο του. Γιατί, ο Μπαρτ Λάνκαστερ μπορεί να τρόμαξε όταν σε μια μέρα ξύπνησε σαρ, αλλά δεν φοβήθηκε ποτέ να κάνει πράξη αυτά που πίστευε. ΑΠΕ-ΜΠΕ/Χ. Αναγνωστάκης

MICK TAYLOR

Ένα μπλουζ για τον «ξεχασμένο» Rolling Stone

Από αριστερά: Charlie Watts, Mick Jagger, Keith Richards, Bill Wyman, Mick Taylor

Ο Mick Jagger και ο Keith Richards γνωρίζονταν από τότε που ήταν παιδιά στη γειτονιά του Ντάρτφορντ στο Λονδίνο. Ωστόσο, μόλις το 1961, όταν συναντήθηκαν τυχαία σε έναν σιδηροδρομικό σταθμό, άρχισαν να μιλούν για μουσική. Ο Mick έτυχε να έχει μαζί του μερικούς δίσκους μπλουζ, μεταξύ των οποίων και έναν του Muddy Waters. Όταν λίγο αργότερα αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα συγκρότημα, όλοι γρήγορα συμφώνησαν σε ένα όνομα: The Rolling Stones, εμπνευσμένο από το τραγούδι του θρυλικού μπλουζίστα του Σικάγο, Rollin' Stone.

Έχουν περάσει περισσότερα από 60 χρόνια, και μετά από ένα διάλειμμα 18 ετών από την ηχογράφηση νέων τραγουδιών, οι Stones μόλις κυκλοφόρησαν το Hackney Diamonds. Το άλμπουμ περιλαμβάνει τραγούδια που θυμίζουν τη δόξα ενός

συγκροτήματος στην ακμή του στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και τη δεκαετία του 1970. Το Dreamy Skies, ειδικότερα, μας μεταφέρει πίσω σε μια εποχή που οι Stones ήταν στην πιο λαμπρή τους στιγμή.

Ο Taylor ήταν ένας μπλουζ κιθαρίστας που άφησε τους Bluesbreakers του John Mayall για να ενταχθεί στους Stones μετά την απόλυση του ιδρυτικού μέλους Brian Jones. Παρόλο που αρχικά ήθελε να γίνει μουσικός στο στούντιο ή ως συνοδός, το εξαιρετικό ταλέντο του εντυπωσίασε το συγκρότημα αρκετά ώστε να τον βάλει μπροστά και στο κέντρο της τεράστιας συναυλίας τους στο Hyde Park στις 5 Ιουλίου 1969. Ήταν μια αυτοσχέδια παράσταση-αφιέρωμα προς τιμήν του Brian Jones, ο οποίος είχε πνιγεί με τραγικό τρόπο σε μια πισίνα δύο ημέρες νωρίτερα. Ο 20χρονος Mick Taylor υπήρξε μια βασι-

κή φιγούρα στην εδραίωση του ήχου των Stones μετά την άστοχη εξόρμησή τους στο ψυχεδελικό ροκ με το Their Satanic Majesties Request. Μετά από αυτό, επέλεξαν να επιστρέψουν στις αμερικανικές μουσικές τους ρίζες, μπλουζ, πρώιμο ροκ και μια πινελιά country twang. Με τη διάλυση των Beatles στα τέλη του 1969 και μια σειρά εξαιρετικά επιτυχημένων άλμπουμ στις αρχές της δεκαετίας του 1970, οι Rolling Stones ήταν αναμφισβήτητοι βασιλιάδες του ροκ εν ρολ.

Ο Taylor έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία αυτού του ήχου, αλλά ποτέ δεν ένιωθε ότι ταίριαζε στην εικόνα των Rolling Stone. Το 1974, αποφάσισε να εγκαταλείψει το συγκρότημα χωρίς να δώσει πολλές εξηγήσεις και η υπόλοιπη καριέρα του ήταν πολύ λιγότερο αξιοσημείωτη, ακόμη και αινιγματική. Τη θέση του πήρε ο Ronnie Wood.

Ο Jagger μίλησε με αγάπη για τον Taylor σε συνέντευξή του στο περιοδικό Rolling Stone το 1995. «Ήταν ένας πολύ ρευστός και μελωδικός μουσικός, κάτι που δεν είχαμε ποτέ και δεν έχουμε τώρα - ο Keith και ο Ronnie δεν παίζουν έτσι», είπε ο Jagger, αναγνωρίζοντας ότι κάποιοι πιστεύουν ότι η καλύτερη εκδοχή του συγκροτήματος περιελάμβανε τον Taylor. Ο Jagger ακόμα δεν ξέρει γιατί έφυγε και υποθέτει ότι ήθελε να δοκιμάσει μια σόλο καριέρα. Αφήνει να διαρρεύσει ότι ο Taylor δεν τα πήγαινε καλά με τον Keith, κάτι που ο Richards έχει αρνηθεί.

Η εκδοχή του Taylor για την ιστορία ήταν λίγο πιο ασαφής. Παραδέχτηκε το 2012 ότι ήταν στεναχωρημένος που δεν είχε λάβει κανέναν έπαινο για τη σύνθεση τραγουδιών από τους Stones, αλλά είπε ότι ο κύριος λόγος για την αποχώρησή του ήταν απλός: «Υποθέτω ότι ένιωσα ότι είχα αρκετά... Ποτέ δεν ένιωσα ότι θα έμενα για πάντα με τους Stones, ακόμα και από την αρχή». Άλλοι ανέφεραν την επιθυμία του να ξεφύγει από την κουλτούρα των ναρκωτικών του γκρουπ, η οποία είχε αρχίσει να τον πνίγει και αυτόν.

Η θρυλική μηχανή των Stones κύλησε χωρίς τον Taylor, όπως ακριβώς συνέβη και μετά την απόλυση του Jones και την αποχώρηση του μπασίστα Bill Wyman το 1993. Διατηρείται ακόμη και τώρα, μετά τον θάνατο του εξαιρετικά ταλαντούχου ντράμερ τους, Charlie Watts.

Οι Stones προσκάλεσαν τον Taylor να παίξει στην επετειακή περιοδεία τους για τα 50 χρόνια από την ίδρυσή τους το 2012 και το 2013.

Το τελευταίο τραγούδι στο τελευταίο άλμπουμ των Stones είναι μια διασκευή του Muddy Waters: Rolling Stone Blues. Ακούγεται σαν ένας αποχαιρετισμός, σαν το κλείσιμο ενός κύκλου. Αλλά μιλάμε για τους άφθαρτους Rolling Stones, οπότε ποτέ δεν ξέρεις. Η μεγάλη ροκ μπάντα της εποχής μας ήθελε απλώς να είναι μπλουζ μπάντα, αλλά και τα δύο δεν ήταν ποτέ αντιφατικά. Το είπε ο ίδιος ο Waters στο τραγούδι του 1977, The Blues Had A Baby and They Named It Rock & Roll. Ναι, είναι μόνο ροκ εν ρολ, αλλά μας αρέσει.

EL PAIS

ISSN: 2944-9391